

Послѣдниятъ напѣвъ! Войската нахлува
Съ грѣмовно, страхотно „Напрѣдъ!“
За плячка нахвърлятъ се всички тогава,
Грабежи ужасни наврѣдъ! . . .

Налитатъ тѣй всѣки день орди могъщи
Налитатъ пълчища безчетъ.

Тѣй халитѣ столични падатъ безславнo
Прѣдъ напѣна страшенъ отврѣдъ.

Нощъ

Катъ суха наведена баба луната,
Сѣбрала дѣчица край себе си дребни,
Широко отворила въ унесъ устата
Разказва имъ приказки чудни, вълшебни.

Разправя тя за ефтинията стара
Разправя за старото хубаво врѣме,
Когато съ единъ левъ човѣкъ на пазаря
Съ единъ левъ салъ, можеше много да вземе.

Натжжени сѣкашъ я слушатъ звѣздички,
Тѣ слушатъ печално какъ тя имъ разправя
И сѣкашъ унесени шепнатъ ѝ всички:
„Ехъ бабичко, хубаво било тогава!“

В Покупки за празниците.

(Съврѣменна балада).

—Купи ми, о татко, онѣзи тамъ дрешки!
Вижъ колко сж хубави моля те азъ!